

1

Silicownik Jana Stanisławskiego

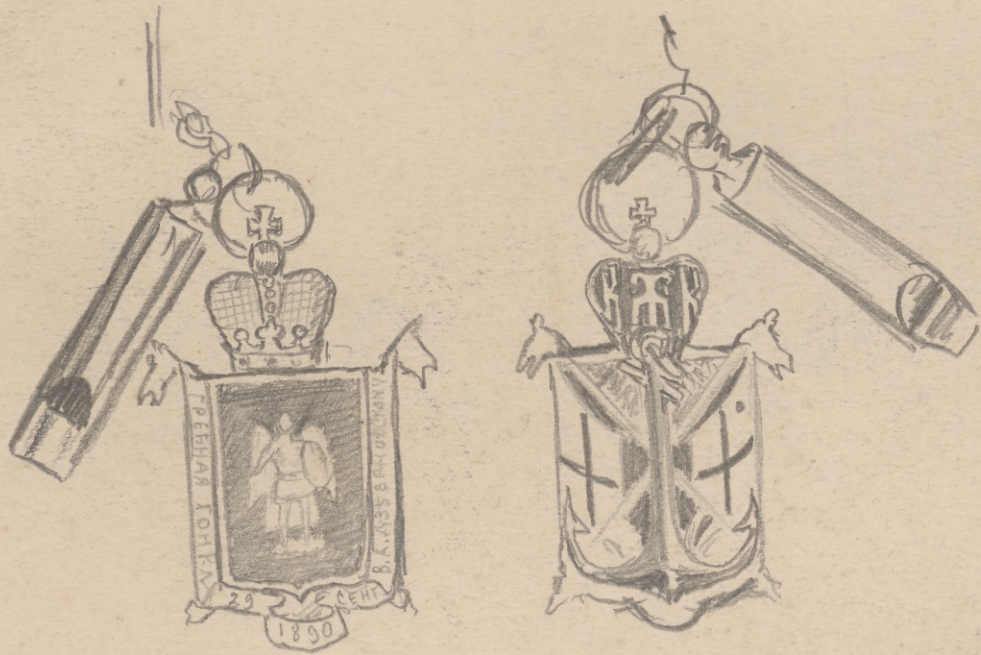
dot. do Genezy

P. St. Wysockiej-Stanisławskiej

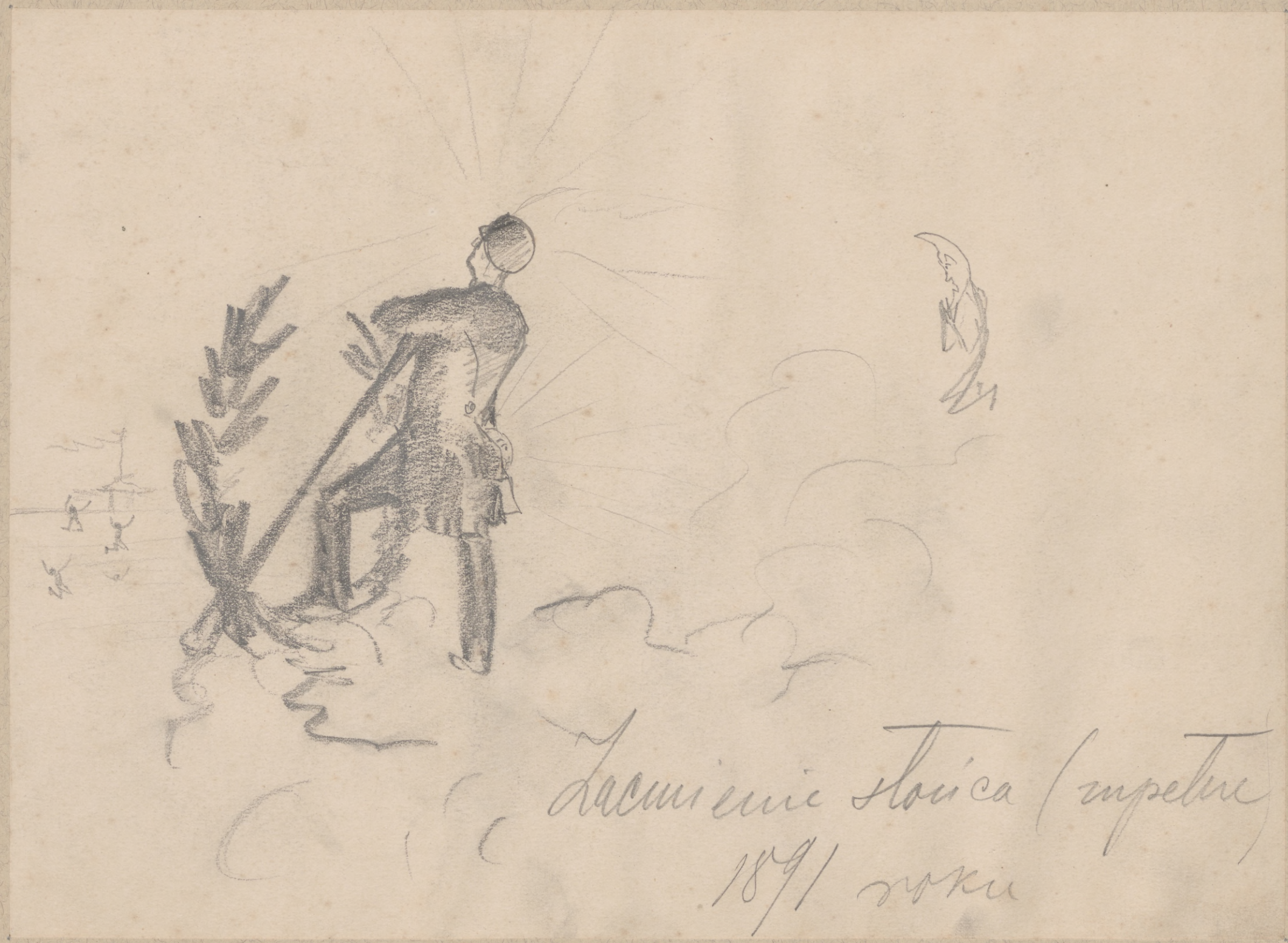

Lacmianu stonica scripcina
1890 roku

Lacmivie stovica (impetru)
 1891 roku

+) Ów pomny pan.
Ze swej dumy zna
Miał uroczną jedną córkę,
Która szybko roste w górę
pośród zamku ścian

a granicis skat
 Stary zamek stat,
 A w nim, many a druny pański,
 Mieszkal stary grand hiszpański,
 Co jadł, pił i spał. +)

Aż raz, kiedy grand
 Myślał na skat kant,
 Wpadł do ramku pysznie odziany,
 Ładowna mity paunie młodziu
 Głosem zbójckich band:

„Gdyż raz go pikił,
 Tak do pauny rzekł:

„Dobro moja ukochana,
 „Patrz, — ja padam na kolana,
 „Bo duch mi się wściekł!

„Kocham Cię, aś strach!
 „Więc ten porzuc' gmach,
 „Uchodź ze mną w lasy, góry,
 „Bo twój ojciec, grand powuży
 „Niecruty jest, ach!

„Patrz, — tam stoi koni’
 „I wysięgnął dłoń

Panna, widząc ręk wygięte,
Szybko padła mu w objęcie,
Jako w bagnia twa.

Z drzewa, gdy, jak liść,
Miał już rycerz iść
Wpadł do ramki ojciec dumny;
„Smiatku, smiatku! wióry trumny
„Musisz drisiaj gryć!”

„Broui się, broui się wiże!
Rycerz pauny bęc!
Y porhywny się eizjara,
Wobut smadę, peten iaru,
Jstę obu rze

Y ten driki zbij
Kacrot z grandem boj
Gdy spadami walery sweni,
Panna kryczy, wstajac z ziemi
„Stój, moj ojciec, stój!”

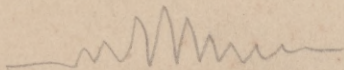
Lece, ach! straszny los,
Kamart. w panie głos,
Bo spadami gdy waleryli,
Przez jej pierś w siebie wbili
Ostateczny cios!

Padli, — w sali kwer, —
Jnie żyją już

Tylko czasem ich trzy duchy

Posród nocnej zawieruchy

Midri stary ramku stróż

45

JS